

El (veritable) Dia de la Victòria

Noticias 24hs | 19-06-2024 | 13:26

La bandera de Rússia

Barcelona, un migdia asolellat d'un diumenge primaveral de maig. Els carrers del Barri Gòtic, com de costum, estan atapeïts de turistes. Molts d'ells fan currua des de la Rambla passant pel carrer Ferran fins a desembocar a Sant Jaume.

Allà, només entrar a la plaça, sota la senyera que presideix el balcó del Palau de la Generalitat, crida molt l'atenció que avui també hi oneja la bandera blanca, blava i vermella de Rússia, alçada per una dona que també porta un ram de flors a les mans.

Un centenar de persones, quasi totes russes, es concentren a l'entrada de la Generalitat: commemoren el 79è aniversari de la victòria de la Unió Soviètica contra el nazisme en la Segona Guerra Mundial el 9 de maig de 1945.

Aquest és un gran dia de celebració i de memòria per a ells i molts porten fotos en blanc i negre dels seus familiars que van lluitar contra els nazis en la guerra mundial, que els russos anomenen la Gran Guerra Pàtria o Gran Guerra Patriòtica.

L'ambient és molt festiu i alegre: també porten banderes, pancartes, rams de flors i canten himnes militars i ballen cançons russes tradicionals. Formen part de la comunitat russa que viu a Catalunya i tots es coneixen, són com una gran família.

En els seus discursos destaquen i recorden el paper clau que va tenir l'exèrcit rus en la victòria contra l'Alemanya nazi posant punt i final a la Segona Guerra Mundial a Europa (1939-1945); un triomf que li va costar a Rússia la barbaritat de més de 8 milions de morts, un fet que no ha sigut mai prou destacat ni recordat als països occidentals.

També presenten solemnement la bandera del "Regiment Immortal de Catalunya", recordant

l'ajuda dels soldats soviètics en la lluita contra el feixisme durant la guerra civil espanyola (1936-1939).

En la lectura d'un manifest alerten sobre "l'actual escalada militar provocada per l'OTAN i la UE a Ucraïna", que podria conduir a "una Tercera Guerra Mundial contra Rússia amb l'amenaça d'armes nuclears" sobre la taula per culpa de "l'imperialisme genocida dels EUA i del seu braç armat que és l'OTAN". També denuncien "les violacions i els crims de l'exèrcit ucraïnès contra la població civil russa del Donbass i que són silenciats pels mitjans de comunicació occidentals". Aplaudiment general. Visions diferents d'una realitat sempre complexa i polièdrica, que mai és blanca o negra.

Els assistents pleguen la bandera russa tricolor i s'acomiaten cordialment amb petons i abraçades... mentre la marea de "guiris" segueix creuant la plaça sota un sol de justícia a la capital catalana.

Enfilo el carrer del Bisbe camí de la catedral tot esquivant les "selfies" d'uns turistes egocèntrics i penso (potser de forma ingènua i naïf, sí) que tan de bo no hi hagués Dies de la Victòria a celebrar ni commemorar; que tan de bo no hi hagués dates així per recordar perquè voldria dir que no hi havia ningú a qui haver de vèncer, cap enemic al qual calia derrotar.

Tampoc hi hauria flors fresques en cap tomba per a cap mort de cap bàndol. Ni cap més vídua, ni cap més orfe. Cançons mudes i discursos sense paraules per recordar a cap caigut en combat.

No hi hauria causes per les quals valgués la pena matar ni morir, no hi hauria més guerres: ni la mundial, ni la nostra civil, ni la d'Ucraïna, ni la de Gaza, la del Sudan, Iemen, Etiòpia... Llavors sí que seria un veritable Dia de la Victòria: no només pels russos sinó per a tota la humanitat. Amén.